

Διανοητική ιδιοκτησία και νεολαία 2019 - Πίνακας αποτελεσμάτων

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Διανοητική ιδιοκτησία και νεολαία 2019 -
Πίνακας αποτελεσμάτων

Η εκπόνηση της παρούσας έρευνας ανατέθηκε στην Ipsos από το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Περίληψη: Οκτώβριος 2019

1. Περίληψη

Διανοητική ιδιοκτησία και νεολαία 2019 - Πίνακας αποτελεσμάτων

1.1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ

Η μελέτη αυτή αποτελεί συνέχεια της πρώτης έκδοσης του πίνακα αποτελεσμάτων για τη διανοητική ιδιοκτησία και τη νεολαία (2016). Ο συγκεκριμένος στόχος της έρευνας είναι να κατανοήσει ποιες κινητήριες δυνάμεις και φραγμοί υπερισχύουν κατά την απόκτηση διαδικτυακού ψηφιακού περιεχομένου ή την αγορά υλικών αγαθών που προσφέρονται διά της νόμιμης ή της παράνομης οδού. Η μελέτη του 2019 βασίζεται στην επανάληψη της ίδιας διαδικτυακής έρευνας του 2016 μεταξύ των νέων (ηλικίας 15-24 ετών) στα 28 κράτη μέλη της ΕΕ (ΕΕ των 28), με στόχο να τονιστούν οι ομοιότητες και οι διαφορές ανάμεσα στην εποχή εκείνη και στη σημερινή. Η παρούσα σύνοψη, η οποία συνοδεύει την έκθεση, παραθέτει τα βασικά πορίσματα και τα συγκεκριμένα αποτελέσματα στους τρεις ακόλουθους τομείς: ψηφιακό περιεχόμενο, υλικά αγαθά και επικοινωνία.

Η πιο αξιοσημείωτη πτυχή του πίνακα αποτελεσμάτων του 2019 για τη διανοητική ιδιοκτησία και τη νεολαία είναι ότι πολλά από τα αποτελέσματα **παρουσιάζουν πολλές ομοιότητες με εκείνα** του 2016. Ωστόσο, υπάρχουν και ορισμένες ενδιαφέρουσες πρώτες ενδείξεις για πιθανή αλλαγή της στάσης και της συμπεριφοράς των νεαρών Ευρωπαίων και η παρούσα έκθεση επισημαίνει τις σημαντικές ομοιότητες και μεταβολές που σημειώθηκαν μετά την πρώτη έκδοση. Μένει να διαπιστωθεί εάν αυτές οι μικρές αλλαγές είναι ενδεικτικές ή όχι μιας πραγματικής μεταστροφής στη συμπεριφορά και τη στάση των νέων. Έχουν επίσης ληφθεί υπόψη οι δημογραφικές διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των νέων στην ΕΕ των 28 και οι σημαντικές διαφορές μεταξύ των χωρών.

Η ποιότητα παίζει σημαντικό ρόλο, το κόστος αποτελεί επίσης βασικό παράγοντα, αλλά έχει μειωθεί η σπουδαιότητα που του αποδίδεται

Οι νέοι ενδιαφέρονται για την ποιότητα όταν πρόκειται για αγορές ψηφιακού περιεχομένου ή υλικών αγαθών μέσω του διαδικτύου. Επιπλέον, τους απασχολεί πολύ η πραγματοποίηση αγορών σε ασφαλές διαδικτυακό περιβάλλον. Ενώ το κόστος/η τιμή θεωρείται σημαντική παράμετρος, εντούτοις δεν είναι τόσο ισχυρό/ή όσο ήταν το 2016. Η οικονομική προσιτότητα των προϊόντων συγκαταλέγεται μεταξύ των πλέον βασικών λόγων που αποτρέπουν τους νέους από το να παραβιάζουν τα ΔΔΙ, ωστόσο το 2019 είναι λιγότεροι οι νέοι που συμφωνούν ότι αυτός είναι ο βασικός λόγος για να σταματήσουν αυτή τη συμπεριφορά.

Η νομιμότητα φαίνεται να έχει ελαφρώς μεγαλύτερη απήχηση στους νέους

Όσον αφορά τους νέους και τις παραβιάσεις της διανοητικής ιδιοκτησίας, υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στην αγορά προϊόντων παραποίησης/απομίμησης και την πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο από παράνομες πηγές, όπως και το 2016. Μόνο ο ένας στους πέντε είχε αγοράσει προϊόντα παραποίησης/απομίμησης, ενώ ο διπλάσιος αριθμός είχε πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο από παράνομες πηγές. Μια ενδεικτική διαπίστωση του πίνακα αποτελεσμάτων του 2019 για τη ΔΙ και τη νεολαία είναι ότι σημειώθηκε **ελαφρά μείωση (4 ποσοστιαίες μονάδες) στο ποσοστό των νέων που απέκτησαν πρόσβαση εκ προθέσεως σε ψηφιακό περιεχόμενο μέσω παράνομων πηγών** και αύξηση του ποσοστού που εκ προθέσεως δεν χρησιμοποίησε παράνομες πηγές (11 ποσοστιαίες μονάδες). Η μεταβολή αυτή **δεν αντανακλάται στην τάση των νέων να αγοράζουν προϊόντα παραποίησης/απομίμησης**, αν και η συμπεριφορά αυτή είναι πολύ λιγότερο συχνή από την πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο μέσω παράνομων πηγών.

Οι νέοι το 2019 λαμβάνουν υπόψη τη νομιμότητα των διαδικτυακών πηγών για το ψηφιακό περιεχόμενο και τα υλικά αγαθά. Το ποσοστό των νέων που τονίζουν τη σημασία της γνησιότητας ενός αντικειμένου έναντι ενός πλαστού αντικειμένου έχει ελαφρώς αυξηθεί, όπως και το ποσοστό που δηλώνει ότι το διαδικτυακό περιεχόμενο που προσφέρεται με νόμιμο τρόπο είναι επίσης σημαντικό. Σημειώθηκε ελαφρά μείωση στο ποσοστό των νέων που δηλώνουν ότι αγόρασαν πλαστά προϊόντα επειδή δεν ενδιαφέρθηκαν για το αν ήταν γνήσια ή πλαστά και, ομοίως, στο ποσοστό αυτών που απέκτησαν πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο μέσω παράνομων πηγών επειδή δεν γνώριζαν κάτι διαφορετικό ή επειδή δεν θεώρησαν ότι πράξη τους αυτή δεν ήταν σωστή.

Οι περισσότεροι νέοι στην Ευρώπη δηλώνουν ότι προβαίνουν σε έναν τουλάχιστον έλεγχο προκειμένου να επαληθεύσουν εάν μια πηγή είναι νόμιμη ή παράνομη (κατά την αγορά υλικών αγαθών ή την πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο). Πράγματι, το ποσοστό αυτό αυξήθηκε οριακά από το 2016 (το 82 % το 2016 ανέφερε ότι πραγματοποίησε τουλάχιστον έναν έλεγχο σε σύγκριση με το 87 % το 2019), γεγονός που δείχνει ότι οι νέοι ελέγχουν τη νομιμότητα των πηγών τους ελαφρώς συχνότερα. Ο συνηθέστερος έλεγχος που πραγματοποιείται, με αρκετά μεγάλη διαφορά, είναι η αναζήτηση στο διαδίκτυο για κριτικές, σχόλια ή απόψεις (58 %). Ο επόμενος συνηθέστερος έλεγχος που διενεργούν οι νέοι είναι ο έλεγχος του ιδιοκτήτη του ιστότοπου (31 %), στη συνέχεια οι ερωτήσεις σε φίλους (26 %) και οι ερωτήσεις σε γονείς ή συγγενείς (19 %). Λίγο περισσότερο από το ήμισυ (55 %) των νέων δηλώνουν ότι είναι σε θέση να εντοπίσουν παράνομες πηγές ψηφιακού περιεχομένου. Αν και μικρότερο ποσοστό — 39 % — νιώθει ότι είναι σε θέση να εντοπίσει παράνομες πηγές υλικών αγαθών και οι δύο αυτοί αριθμοί αντιπροσωπεύουν μικρή βελτίωση σε σχέση με τα αποτελέσματα του 2016, κατά 4 και 3 εκατοστιαίες μονάδες αντίστοιχα.

Συνολικά, αυτές οι μικρές μεταβολές δείχνουν ότι οι νέοι εμφανίζονται περισσότερο πρόθυμοι να πραγματοποιούν ελέγχους, τάση που μπορεί να ενθαρρυνθεί περαιτέρω.

Η αγορά έχει αλλάξει

Η ιδέα των συνδρομητικών επιχειρηματικών μοντέλων για ψηφιακό περιεχόμενο φαίνεται πως κερδίζει έδαφος, καθώς παρατηρείται αύξηση κατά 9 ποσοστιαίες μονάδες μεταξύ εκείνων που δηλώνουν ότι η πληρωμή συνδρομής για την πρόσβαση σε ολόκληρο το περιεχόμενο είναι σημαντική. Επιπλέον, τα πρότυπα στις πηγές που έχουν πρόσβαση οι νέοι έχουν μεταβληθεί σημαντικά από το 2016, καθώς παρατηρείται μείωση κατά 17 ποσοστιαίες μονάδες στον αριθμό των νέων που δήλωσαν ότι έχουν χρησιμοποιήσει παράνομες πηγές για πρόσβαση σε μουσική και μείωση κατά 7 ποσοστιαίες μονάδες στον αριθμό των νέων που δήλωσαν ότι έχουν χρησιμοποιήσει παράνομες πηγές για πρόσβαση σε ταινίες. Οι λόγοι για τη χρήση παράνομων πηγών είναι λιγότερο πιθανό να αφορούν την έλλειψη ανάγκης να εγγραφούν και να έχουν πρόσβαση σε περιεχόμενο ανάλογα με το είδος. Συνολικά, τα πορίσματα αυτά δείχνουν ότι η τάση προς τις νόμιμες προσφορές συνδρομητικών υπηρεσιών, τουλάχιστον σε ορισμένες αγορές, μπορεί να επηρεάζει τη συμπεριφορά των νέων στο διαδίκτυο υπέρ των νόμιμων προσφορών και συνεπώς να καθιστά λιγότερο ελκυστικές τις παράνομες.

Οι νέοι το ξανασκεφτόνται, εάν διαπιστώσουν ότι υπάρχει κίνδυνος για την προσωπική τους ασφάλεια, αλλά πείθονται όλο και περισσότερο από τα ηθικά επιχειρήματα.

Οι νέοι είναι ευαίσθητοι στους κινδύνους που διατρέχουν οι ίδιοι, εάν επιλέξουν να υιοθετήσουν μια συμπεριφορά που παραβιάζει τη ΔΙ των άλλων στο διαδίκτυο. Ο κίνδυνος κλοπής των στοιχείων της πιστωτικής τους κάρτας ή μόλυνσης του υπολογιστή/της συσκευής τους από ιούς/κακόβουλο λογισμικό αποτελεί το μεγαλύτερο κίνητρο για τους νέους για να το ξανασκεφτούν προτού προβούν στην αγορά ψηφιακού περιεχομένου από παράνομες πηγές ή προϊόντων παραποίησης/απομίμησης. Ωστόσο, πιο πειστικά για τους νέους είναι ορισμένα από τα πιο «ηθικά» επιχειρήματα. Οι νέοι πιστεύουν όλο και περισσότερο ότι τα προϊόντα παραποίησης/απομίμησης «δεν είναι καλά» και τους απασχολεί το ότι οι «καλλιτέχνες/δημιουργοί και η ομάδα τους ενδέχεται να ζημιωθούν».

1.2 ΨΗΦΙΑΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Όπως και το 2016, η μουσική παραμένει το δημοφιλέστερο ψηφιακό περιεχόμενο στο οποίο έχουν πρόσβαση οι νέοι. Πράγματι, σχεδόν το σύνολο των νέων (97 %) παρακολουθούν μετάδοση σε συνεχή ροή ή κατεβάζουν μουσική και περισσότεροι από τους εννιά στους δέκα παρακολουθούν ή τηλεφορτώνουν ταινίες/σειρές (94 %) και παιχνίδια (92 %). Περίπου οκτώ στους δέκα παρακολουθούν μετάδοση σε συνεχή ροή ή τηλεφορτώνουν εκπαιδευτικό περιεχόμενο (82 %) και τηλεοπτικές εκπομπές ή αθλητικά γεγονότα. Τα ποσοστά που αφορούν την πρόσβαση σε ηλεκτρονικές εφημερίδες και περιοδικά καθώς και σε ηλεκτρονικά βιβλία παραμένουν κάπως χαμηλότερα: υπολογιζόμενα σε 59 % και 56 % αντίστοιχα.

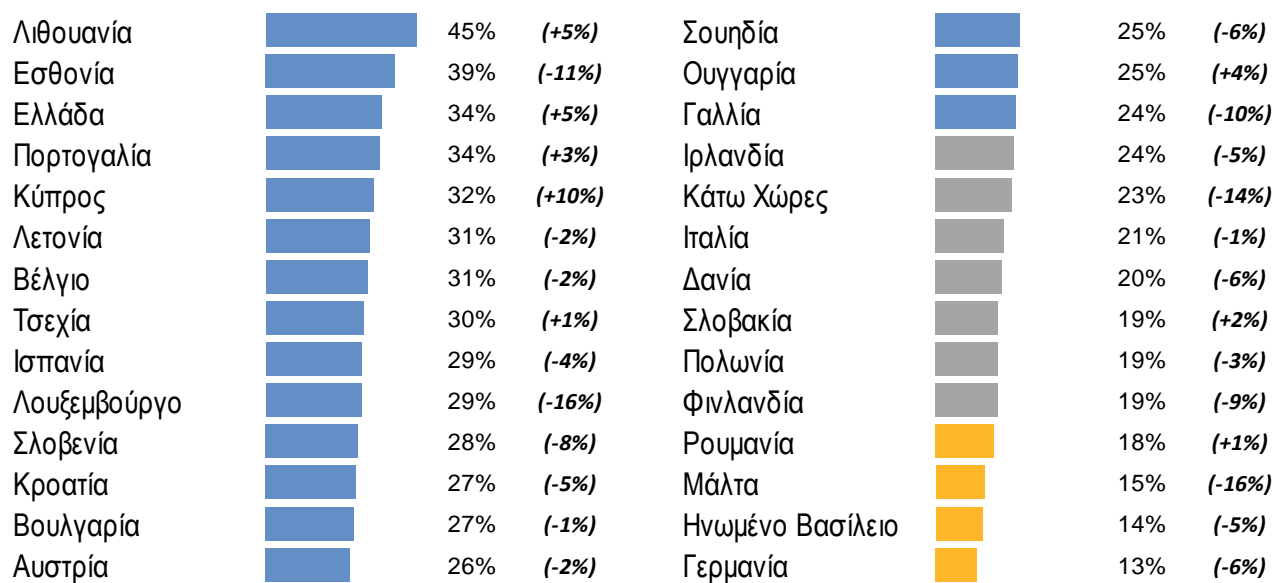
Η ποιότητα και η ασφάλεια της διαδικτυακής προσφοράς έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία από τις τιμές για τους νέους όταν αυτοί επιλέγουν ψηφιακό περιεχόμενο. Τόσο στην τιμή όσο και στην ποιότητα αποδίδεται μικρότερη σημασία σε σχέση με το 2016, ενώ η νομιμότητα των πηγών έχει αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία — με την πιο αξιοσημείωτη αύξηση να παρατηρείται στη Φινλανδία. Επιπλέον, οι νέοι είναι πιθανότερο να δηλώσουν ότι θεωρούν σημαντικό παράγοντα τη δυνατότητα πληρωμής τέλους συνδρομής.

Το ένα τρίτο των νέων έχει αποκτήσει πρόσβαση σε παράνομες πηγές, αλλά το ποσοστό αυτό έχει μειωθεί κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες από το 2016. Ως εκ τούτου, σημειώθηκε αύξηση του ποσοστού που δεν έχει χρησιμοποιήσει παράνομες πηγές.

Όσον αφορά την πρόσβαση σε παράνομες πηγές ψηφιακού περιεχομένου, το ένα τρίτο των νέων έχει αποκτήσει πρόσβαση σε παράνομες πηγές, το 21 % εκ προθέσεως και το 12 % χωρίς πρόθεση. Το ποσοστό αυτό είναι χαμηλότερο σε σχέση με το 2016. Επιπλέον, σημειώθηκε αντίστοιχη αύξηση του ποσοστού που δηλώνει ότι δεν έχει αποκτήσει πρόσβαση σε παράνομες πηγές, και μείωση του ποσοστού των νέων που δηλώνουν ότι δεν είναι βέβαιοι γι' αυτό. Γενικότερα, είναι σπάνιο οι νέοι να βασίζονται αποκλειστικά σε παράνομες πηγές — το 80 % του δείγματος χρησιμοποιεί νόμιμες πηγές για να αποκτήσει πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο. Συνολικά, ο βαθμός πρόσβασης των νέων σε παράνομες πηγές ψηφιακού περιεχομένου δεν έχει μεταβληθεί σημαντικά, ωστόσο, σε ορισμένες χώρες (π.χ. στην Κύπρο) υπήρξαν αυξήσεις ενώ σε άλλες (π.χ. στις Κάτω Χώρες, το Λουξεμβούργο και τη Μάλτα) υπήρξαν μειώσεις. Με μία εξαίρεση, σε κάθε χώρα παρατηρήθηκε μείωση του ποσοστού των ατόμων που δεν γνωρίζουν με βεβαιότητα εάν οι πηγές είναι παράνομες ή όχι.

Εικόνα 1.1: Ποσοστό των νέων που απέκτησαν πρόσβαση εκ προθέσεως σε ψηφιακό περιεχόμενο από παράνομες πηγές ανά χώρα

Χρησιμοποίησαν εκ προθέσεως
παράνομες πηγές για πρόσβαση σε
ψηφιακό περιεχόμενο:
21%

(%) = εξέλιξη σε σύγκριση με το 2016

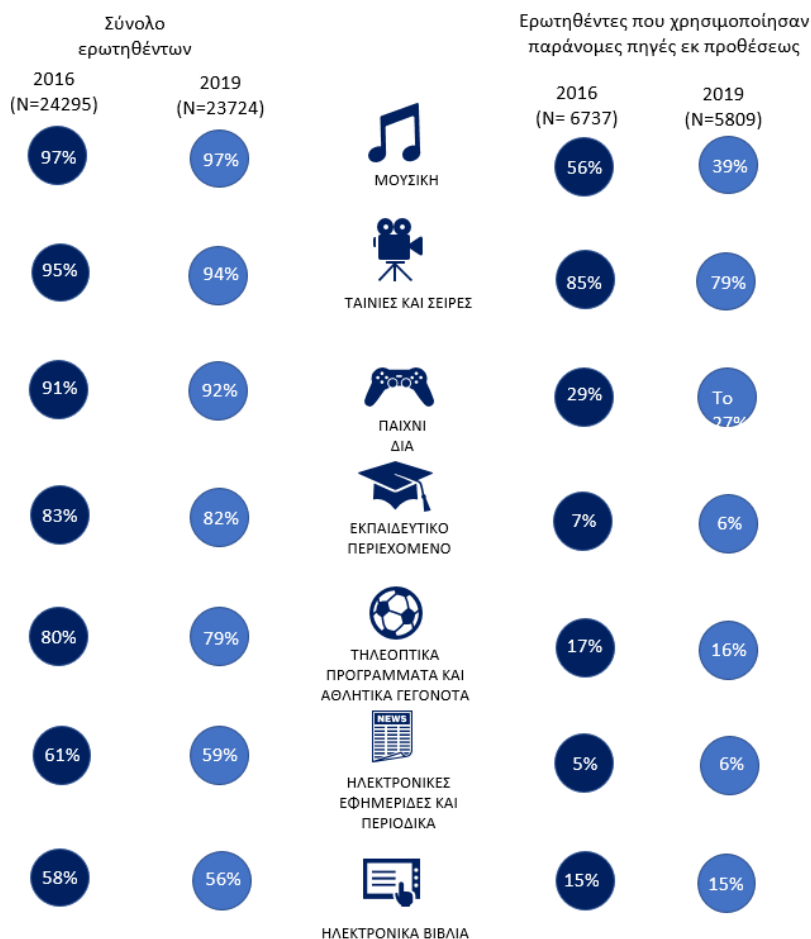
Οι νέοι που χρησιμοποιούν εκ προθέσεως παράνομες πηγές για να έχουν πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο πρωτίστως για να έχουν πρόσβαση σε ταινίες και σειρές. Σημειώθηκε σημαντική μείωση όσων χρησιμοποιούν παράνομες πηγές για να έχουν πρόσβαση σε μουσική — ενώ σχεδόν όλοι οι νέοι μεταφορτώνουν ή παρακολουθούν μουσική μέσω διαδικτύου, μόνο το 39 % εκείνων που χρησιμοποιούν εκ προθέσεως παράνομες πηγές ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο για να αποκτήσουν πρόσβαση σε μουσική — με πτώση κατά 17 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2016.

Ο κύριος λόγος για τον οποίο οι νέοι χρησιμοποιούν εκ προθέσεως παράνομες πηγές είναι η τιμή, καθώς πάνω από το ήμισυ (56 %) αναφέρει τον λόγο αυτό, ωστόσο άλλοι λόγοι είναι η έλλειψη νόμιμης προσφοράς (30 %) και η αντίληψη ότι η μεγαλύτερη επιλογή περιεχομένου είναι διαθέσιμη παράνομα (26 %). Η τιμή ως κινητήριος μοχλός μειώθηκε κατά περίπου 10 ποσοστιαίες μονάδες από το 2016.

Υπάρχουν σχεδόν πάντα λόγοι που μπορούν να αποτρέψουν τους νέους από τη χρήση παράνομων πηγών για την πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο. Αυτοί αφορούν πρώτα από όλα την ύπαρξη προσιότερης προσφοράς (55 %) και ακολουθεί εν συνεχεία ο κίνδυνος της τιμωρίας (35 %) και η κακή προσωπική εμπειρία (29 %).

Ο συγκεκριμένος τύπος παράνομου περιεχομένου στο οποίο οι νέοι έχουν πρόσβαση εκ προθέσεως εξακολουθεί να φανερώνει μικρή συσχέτιση με πιο γενικά πρότυπα ψηφιακής κατανάλωσης. Έτσι, ενώ οι περισσότεροι από όλους τους ερωτηθέντες καταναλώνουν μέσω της ψηφιακής οδού ταινίες/σειρές, παιχνίδια, εκπαιδευτικό περιεχόμενο, τηλεοπτικές εκπομπές, αθλητικά γεγονότα, ηλεκτρονικές εφημερίδες/περιοδικά και ηλεκτρονικά βιβλία, όσοι αποκτούν εκ προθέσεως πρόσβαση σε παράνομες πηγές ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο κυρίως με σκοπό την τηλεφόρτωση ή την παρακολούθηση μετάδοσης σε συνεχή ροή ταινιών και σειρών.

Εικόνα 1.2: Χρήση ψηφιακού περιεχομένου εν γένει και εκ προθέσεως χρήση περιεχομένου από παράνομες πηγές ⁽¹⁾

Ωστόσο, με βάση τη συνολική μείωση που παρατηρείται σε ό,τι αφορά την εκ προθέσεως χρήση παράνομων ψηφιακών πηγών, τα ποσοστά των νέων που έχουν πρόσβαση εκ προθέσεως σε παράνομες πηγές μουσικής ή ταινιών και σειρών είναι σημαντικά χαμηλότερα από ό,τι το 2016 — κατά 17 και κατά 6 ποσοστιαίες μονάδες αντίστοιχα.

1.3 ΥΛΙΚΑ ΑΓΑΘΑ

Η συντριπτική πλειοψηφία των νεαρών Ευρωπαίων — 94 % — έχουν αγοράσει προϊόντα μέσω διαδικτύου κατά τους τελευταίους 12 μήνες. Η διαπίστωση αυτή είναι σχεδόν πανομοιότυπη με αυτή του 2016. Τα ενδύματα, τα εξαρτήματα ένδυσης και τα υποδήματα παραμένουν οι δημοφιλέστερες κατηγορίες αγαθών

⁽¹⁾ Πηγή: Ερώτηση II3.1: Πόσο συχνά έχετε ακούσει, παρακολουθήσει, διαβάσει, χρησιμοποιήσει, παίξει, κατεβάσει ή παρακολουθήσει σε μετάδοση σε συνεχή ροή το ακόλουθο περιεχόμενο από το διαδίκτυο κατά τη διάρκεια των τελευταίων 12 μηνών; (N = 23724) και IV4: Ποιο είδος περιεχομένου χρησιμοποιήσατε, παίξατε, κατεβάσατε ή παρακολουθήσατε σε μετάδοση σε συνεχή ροή εκ προθέσεως από νόμιμη πηγή (δικτυακό τόπο); Επιλέξτε όλες τις περιπτώσεις που ισχύουν (N=5809).

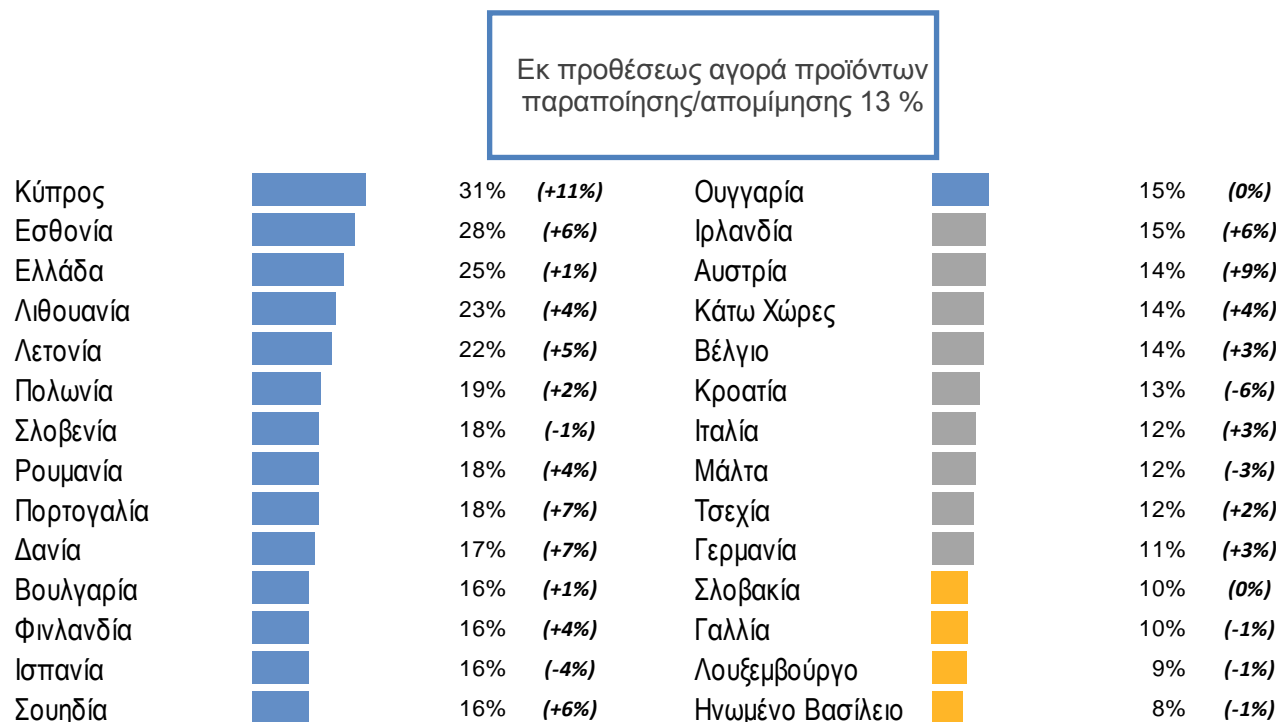
που αγοράζουν οι νέοι στο διαδίκτυο. Σε ό, τι αφορά άλλες κατηγορίες, οι νέοι αγοράζουν λιγότερο συχνά μουσική και ταινίες (φυσικές μορφές του προϊόντος) μέσω του διαδικτύου σε σύγκριση με το 2016.

Όπως και στην περίπτωση του ψηφιακού περιεχομένου, οι βασικοί παράγοντες που οι νέοι λαμβάνουν υπόψη όταν αγοράζουν προϊόντα μέσω του διαδικτύου είναι η ποιότητα του προϊόντος (62 %) και η ασφάλεια των μεθόδων πληρωμής (61 %). Ωστόσο, ένας άλλος παράγοντας, η ασφάλεια του δικτυακού τόπου, έχει αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία σε σχέση με το 2016, κατά 7 ποσοστιαίες μονάδες.

Έχει σημειωθεί ελαφρά αύξηση (3 ποσοστιαίες μονάδες) στην αγορά προϊόντων παραποίησης/απομίμησης μεταξύ των νέων: το ποσοστό ανήλθε από το 22 % στο 25 % από το 2016.

Το ένα τέταρτο των νέων έχει πραγματοποιήσει διαδικτυακές αγορές υλικών αγαθών παραποίησης/απομίμησης — 13 % εκ προθέσεως και 12 % χωρίς πρόθεση. Συνολικά, παρατηρήθηκε μια μικρή αύξηση (κατά 3 ποσοστιαίες μονάδες) στην αγορά προϊόντων παραποίησης/απομίμησης σε σχέση με το 2016. Αυτή η αύξηση παρατηρείται περισσότερο σε χώρες όπως η Αυστρία και η Κύπρος από ό, τι σε άλλες — πράγματι, στην Κροατία σημειώθηκε μείωση του ποσοστού αγοράς προϊόντων παραποίησης/απομίμησης. Σε ολόκληρη την Ευρώπη, ένας στους δέκα ερωτηθέντες δεν είναι βέβαιος κατά πόσο έχει αγοράσει ή όχι υλικά αγαθά παραποίησης/απομίμησης. Το ποσοστό αυτό είναι σχεδόν ταυτόσημο με αυτό που καταγράφηκε το 2016

Εικόνα 1.3: Ποσοστό νέων που αγόρασαν εκ προθέσεως προϊόντα παραποίησης/απομίμησης ανά χώρα

Τα πλέον διαδεδομένα προϊόντα παραποίησης/απομίμησης που αγοράζονται εξακολουθούν να είναι τα ενδύματα και τα εξαρτήματά ένδυσης, καθώς και τα υποδήματα. Οι νέοι προβαίνουν συγκριτικά σπάνια σε αγορά προϊόντων άλλων κατηγοριών, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών συσκευών, των

εισιτηρίων, των βιβλίων και των περιοδικών Τα αποτελέσματα αυτά δεν καταδεικνύουν σημαντική μεταβολή σε σχέση με το 2016.

Η τιμή διαδραματίζει και πάλι βασικό ρόλο στην εκ προθέσεως αγορά προϊόντων παραποίησης/απομίμησης. Επιπλέον, μια σημαντική μειονότητα των νέων δεν διακρίνει τη διαφορά μεταξύ πραγματικών και παραποιημένων προϊόντων και δεν νοιάζεται εάν τα προϊόντα αυτά είναι πλαστά. Ενώ αυτή η σειρά κατάταξης των παραγόντων είναι η ίδια με αυτή του 2016, υπήρξε μείωση του ποσοστού των νέων που κάνει λόγο για την τιμή του προϊόντος.

Λιγότεροι από ένας στους δέκα από αυτούς που αγόρασαν εκ προθέσεως υλικά αγαθά παραποίησης/απομίμησης δηλώνουν ότι τίποτα δεν θα τους εμπόδιζε να το πράξουν εκ νέου. Και πάλι, μια πιο οικονομικά προσιτή προσφορά αυθεντικών προϊόντων, μια κακή εμπειρία ή ο κίνδυνος της τιμωρίας θα απέτρεπε τους νέους από την αγορά προϊόντων παραποίησης/απομίμησης, όπως συνέβη το 2016.

1.4 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Τα μηνύματα σχετικά με την προσωπική ασφάλεια και τον κίνδυνο εξακολουθούν να έχουν μεγάλη απήχηση στους νέους, ταυτόχρονα όμως σημειώθηκε και αύξηση του ποσοστού που επικαλείται τρία ηθικά επιχειρήματα κατά της παραβίασης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, και ιδίως ότι τα προϊόντα παραποίησης/απομίμησης δεν είναι καλά και ότι οι καλλιτέχνες/δημιουργοί ενδέχεται να ζημιωθούν.

Στον πίνακα αποτελεσμάτων για τη ΔΙ και τους νέους του 2016 προέκυψαν δύο κύρια θέματα, τα οποία θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση οποιασδήποτε ανακοίνωσης με στόχο την αύξηση της ευαισθητοποίησης των νέων σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας και τις αρνητικές επιπτώσεις της παραποίησης/απομίμησης και της πειρατείας. Τα θέματα αυτά ήταν η προσωπική ασφάλεια και ο κίνδυνος· καθώς και οι ηθικές αξίες.

Το 2016, το θέμα της «προσωπικής ασφάλειας και του προσωπικού κινδύνου» διαπιστώθηκε ότι είχε μεγαλύτερη βαρύτητα από τις «ηθικές αξίες», αν και είχαν και τα δύο απήχηση στους περισσότερους ερωτηθέντες. Το 2019, οι δηλώσεις σχετικά με την ασφάλεια και τον κίνδυνο έχουν και πάλι τη μεγαλύτερη βαρύτητα, αλλά υπήρξε επίσης σημαντική μεταβολή στα πορίσματα από το 2016 και μετά. Ειδικότερα, παρατηρήθηκε αύξηση του ποσοστού των νέων που δηλώνουν ότι θα επηρεάζονταν από τους ακόλουθους τρεις ηθικούς προβληματισμούς:

- ότι τα προϊόντα παραποίησης/απομίμησης και η πειρατεία απλώς δεν είναι καλά (αύξηση από το 48 % στο 56 %).
- ότι οι καλλιτέχνες, οι δημιουργοί και οι ομάδες που βρίσκονται πίσω από αυτά ενδέχεται να ζημιωθούν (αύξηση από το 60 % στο 66 %).
- ότι τα προϊόντα παραποίησης/απομίμησης μπορεί να είναι επικίνδυνα για το περιβάλλον (αύξηση από το 58 % στο 61 %)

Παράλληλα με τις αλλαγές αυτές, σημειώθηκε *μείωση* του ποσοστού των νέων που δηλώνουν ότι θα επηρεάζονταν από τη σκέψη ότι τα χρήματα που δαπανώνται για προϊόντα παραποίησης/απομίμησης πηγαίνουν στο οργανωμένο έγκλημα. Ενώ σχεδόν τα τρία τέταρτα των νέων είχαν επιλέξει τον λόγο αυτόν το 2016, το ποσοστό αυτό μειώθηκε το 2019 κατά 6 ποσοστιαίες μονάδες, ήτοι είναι 66 %.